

мнимы отстъпки, когато дѣломъ
тя дѣйствува самовластно вездѣ,
гдѣто може, като налага своѣтъ
си литургіѣ, своя си латинскій
языкъ, своитѣ обычаи, своето бла-
гочиніе, своѣтъ казуистическа
нравственность, своитѣ новы дог-
мы. Дѣйствително, за неѣ, един-
ството състои въ съвършенно по-
добіе съ неѣ, или, по добръ, въ
слѣпѣтъ покорность на властѣтъ
на Папата, когато тя представлява
за вселенскій и божееетвенный
властитель, при всичко че Сло-
вото Божіе и църковното преданіе
осъждають тѣя посягателства.

КОНЕЦЪ.